

عنوان مقاله:

ضرورت اولویت بندی معابر شهری جهت مناسب سازی محیط شهری

محل انتشار:

همایش ملی مناسب سازی محیط شهری (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسنده:

میترا حبیبی - عضو هیات علمی دانشگاه گیلان و مدرس دانشگاه هنر تهران

خلاصه مقاله:

همایش ملی مناسب سازی محیط شهری، فرصت مغتنمی است جهت ارزیابی رویکرد کیفیت و وسعت اجرای قانون ضوابط و مقررات معماری و شهرسازی برای عبور و مرور معلولین که حدود 17 سال از تصویب آن درشوراهای شهرسازی و معماری می گذرد. علی رغم اصلاحات صورت گرفته در این قانون ضرورت ارزیابی و جمع بندی از موانع و مشکلات اجرایی برای دستیابی به روش های کاربردی قابل تجویز در عرصه توسعه و گسترش محیط شهری همچنان پا برجاست به طوری که وسعت و تنوع موانع دسترسی در معبر و محیط شهری کشور - علی رغم گستردگی حوزه شمول و زمان طولانی اجرای آن - مبین عدم تحقق آن میباشد. نگارنده که در سازمان مشاور فنی مهندسی شهر تهران، مشاور ما در شهرداری تهران به مدت هفت سال 1381-1374 مسئولیت پروژه مناسب سازی فضای شهری تهران را عهده دار بوده است پس از مطالعه گروهی امکانات و محدودیت های اجرایی، مالی، تشکیلاتی و حقوقی در حوزه شهر تهران دریافت که تنها راه اجرای این قانون اولویت بندی معابر و فضای شهری است به نحوی که در مقیاس برنامه ریزی شهری باید مهم ترین معابر و فضاهایی که کاربردهای مورد نیاز کم توان جسمی - حرکتی برای زندگی مستقل شهری درجواز آنها واقع اند شناسایی شده و سپس برای هر یک از این معابر و فضاها در مقیاس طراحی شهری طراح اجرایی مناسب سازی با لحاظ کردن ضوابط عبور و مرور معلولین، مبلان شهری، امکانات عبور از عرض سواره روها و نهایتا معیارهای زیبایی شناسی شهری تهیه گردد. لذا در مقیاس برنامه ریزی، پروژه ای برای شهر تهران مورد مطالعه قرار گرفت. که اولویت بندی رفع موانع از شبکه معابر شهر تهران نامیده شد. در این پروژه از مدل A.H.P استفاده شد. حدود 5000 مکان و فضای شهری معابر مناطق 20 گانه تهران در چهار دسته شناسایی شد و حتی هر یک به تفکیک تقاطع ها اولویت بندی شدند. شناسایی تمامی ساختمان های عمومی و مهم شهری جهت مناسب سازی ورودی ها و همچنین شناسایی و پیشنهاد شبکه حمل و نقل عمومی برای معلولین از دیگر نتایج این پروژه ها به شمار می رود. در مقیاس طراحی شهری نیز به سفارش شهرداری منطقه 9 برای بخشی از خیابان شمشیری طرح اجرایی آب مشخصات فوق تهیه گردید. تهیه دو چک لیست برای کنترل رعایت این قانون در طراحی و اجرای ساختمان های جدید که مشمول قانون میباشند از دیگر اقدامات این پروژه طی آن هفت سال می باشد. مجموعه تجارب فوق - که متاسفانه رنگ و بوی اجرایی در خور در سطح مسئولین شهری را نیافت - قابلیت انتقال به سایر شهرهای کشور را داشته و ارائه این تجارب می تواند به غنای همایش ملی مناسب سازی محیط شهری به دور از بحث های مطول نظری در زمینه ضرورت اجرای قانون، بیافزاید.

کلمات کلیدی:

مناسب سازی، محیط شهری، معابر، پیاده راه ها، اولویت بندی کم توانان جسمی - حرکتی، کاربری های مهم، زندگی مستقل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/10233>

